

Γέρων Δαμιανός Γρηγοριάτης (†1911-1993). **Μέρος Α΄**

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[Iconostasis_in_Moscow](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Ο Γέροντας Δαμιανός Γρηγοριάτης γεννήθηκε στο χωριό Σκούρτα Θηβών της Βοιωτίας το έτος 1911. Οι γονείς του ωνομάζοντο Διομήδης και Ευγενία, το επώνυμον Αγαθής. Στο Μοναστήρι μας ήλθε για να μονάση το έτος 1942 σε ηλικία 31 ετών.

Μετά από ένα χρόνο εκάρη μεγαλόσχημος μοναχός από τον ηγούμενο παπά Θεόδωρο λαβών το όνομα Δαμιανός μοναχός. Σύμφωνα με μαρτυρία του Μοναχολογίου της Μονής μας το 1947 ανεχώρησε από την Μονή για ένα επτάμηνο και εγκατεστάθηκε σ ένα Κουτλουμουσιανό Κελλί των Καρυών.

Κατόπιν εξήτησε συγχώρησι από τον Καθηγούμενο και την Γεροντική Σύναξι της Μονής και επέστρεψε, όπου και έμεινε μέχρι του θανάτου του.

Ο Γέροντας Δαμιανός ήτο από τους πρώτους του Αγίου Όρους υπομονετικούς αχθοφόρους. Δεν δειλιούσε μπροστά στην αντιμετώπισι της οποιασδήποτε δυσκολίας της Μονής μας. Λόγω λειψανδρείας τα τελευταία χρόνια, αφ ότου εξήρχετο τις πρωϊνές ώρες από το κελλί του, το έβλεπε πάλι τις βραδυνές ώρες.

Και θα έπρεπε να κάνη τον Κανόνα της προσευχής του μόνο τις νυκτερινές ώρες, διότι όλη την ημέρα έτρεχε παντού να προλάβη. Αλλά, όπως ο ίδιος μου έλεγε, οι δουλειές της Μονής δεν τελειώνουν. “Εμείς θα πεθάνουμε, αλλά οι δουλειές δεν πεθαίνουν”, μου έλεγε συχνά, όταν τον έβλεπα κουρασμένον.

Με την έναρξι της ηγουμενίας του Γέροντός μας π. Γεωργίου, μπήκε ένα νέο πνεύμα στην Μονή μας. Τα 17 Γεροντάκια που βρήκαμε το 1974 αγκάλιασαν την μικρή συνοδιά και τον νέο Καθηγούμενο με περισσή στοργή, αγάπη και σεβασμό.

Ο Γέρο-Δαμιανός έλεγε συχνά και μπροστά μας στον Γέροντά μας: “Γέροντα, ο,τι αποφασίσης θα σου κάνω υπακοή και δεν θα σου φέρω αντίρρησι σε τίποτε”.

Όταν έπαιρνε την ευχή του, έσκυπτε το κεφάλι του ανυπόκριτα μέχρι του εδάφους.

Αγαπούσε τον Γέροντά μας, γι αυτό και τον βοήθησε θετικά όλα τα πρώτα εκείνα χρόνια μέχρις ότου επέλθη η αμοιβαία συγχώνευσις και εναρμόνισις μεταξύ των νεωτέρων και παλαιότερων Πατέρων.

Από τα πρώτα του χρόνια εργάσθηκε για μια οκταετία στους Κήπους της Μονής. Κατόπιν κρατούσε ταυτόχρονα 3-4 διακονήματα. Ήτο μέγας Οικονόμος, υπεύθυνος του Δοχείου, του δάσους της Μονής και της πωλήσεως ξυλείας. Προσπαθούσε να διευθύνη και τακτοποιήση ταυτόχρονα όλες τις εξωτερικές εργασίες της Μονής.

Για παράδειγμα, χαλούσε το τσιμεντένιο αυλάκι που μετέφερε το νερό από το βουνό στους Κήπους της Μονής, έπρεπε, μετά τον Εξάψαλμο να φύγη η ομάδα των αναρριχητών Πατέρων με πρωτοπόρο τον ακατάβλητον Γέρο-Δαμιανόν για την δύσκολη ανάβασι μέχρι να ευρεθή το χαλασμένο σημείο και να επιδιορθωθή.

Χαλούσε το πέτρινο καλντερίμι που συνδέει την Μονή με το δάσος του βουνού; Έπρεπε οι πιο ρωμαλέοι Πατέρες και πάλι με επικεφαλής τον Γέρο-Δαμιανό να φθάσουν με τα πόδια στο σημείο εκείνο. Πρώτη τους δουλειά να κυλήσουν πέτρες, μικρές και μεγάλες, μετά να σκάψουν και με τάξι να τις τοποθετήσουν για να διορθώσουν το καλντερίμι.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Επιμέλεια κειμένου Αναβάσεις

Το κείμενο προέρχεται από τα αρχεία του πατρός Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, τον οποίον και ευχαριστούμε θερμά για την παραχώρηση των αρχείων, όπως επίσης ευχαριστούμε και τον γέροντα της Μονής Οσίου Γρηγορίου πατέρα Γεώργιο Καψάνη για την ευλογία και την άδεια δημοσίευσης.

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr